

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/995/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614210747
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2614210747.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci žalobcu: ZUNO BANK AG, so sídlom Muthgasse 26, FN 326454 f, Rakúska republika, pobočka v SR: ZUNO BANK AG, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Einsteinova 23, Digital Park II, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Havel, Holásek & Partners, s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, proti žalovanému: P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, O., t. č. na neznámom mieste, zastúpený súdom ustanovenou opatrovníčkou U. P., zamestnankyňou Okresného súdu Skalica, o zaplatenie 4.791,31 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 28. augusta 2015, č.k. 6C/216/2015-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 4.173,71 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 04.04.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 412,63 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 1 ods. 1 a 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z.z., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca pri uzatváraní zmluvy bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa ust. § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ako aj zák. ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa, ako to vyplýva z ust. § 2 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a tiež zák. ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Okolnosť, že by žalovaný konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca takéto postavenie žalovaného netvrdil. Vzhľadom na postavenie účastníkov zmluvného vzťahu zo zmluvy je zrejmé aj s poukazom na ust. § 52 ods. 1 Obč. zák., že ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že žalobca pri uzatváraní zmluvy bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zák. ust. § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ako aj zák. ust. § 52 ods. 3 Občianskeho

zákonníka, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania. Z obsahu zmluvy vyplýva, že ide o žalobcom vopred pripravené tlačivo zmluvy a obchodných podmienok, a to pre širší vopred neurčený okruh účastníkov ako dlžníkov, na príprave ktorých sa dlžník nepodieľa (okrem údajov, ktoré sa do zmluvy len dopĺňajú) a nemá ani možnosť zásadným spôsobom meniť jej obsah. Menia sa len údaje v kolónkach ohľadne osoby veriteľa, jeho osobných identifikačných údajov a tie časti zmlúv, ktoré sú vybodkované a dopĺňajú sa tam výška úveru, počet splátok, výška splátky, výška poplatku.

3. Ak ide potom o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ, pričom je zrejmé z obsahu listín, že ide o zmluvu, aká sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ide o vzťah spotrebiteľský podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zákonníka, a to bez ohľadu na jej právnu formu. Z obsahu zmluvy totiž vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov formou úveru, teda ide o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré sa dlžník zaviazal vrátiť veriteľovi za dohodnutých podmienok. Zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy musí mať písomnú formu. Absencia písomnej formy má za následok jej absolútnu neplatnosť. V danom prípade písomná forma je zachovaná. Súd po preskúmaní zmluvy dospel k záveru, že táto neobsahuje niektoré základné náležitosti tak, ako to má na mysli § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Preto žalobca nie je oprávnený zo zmluvy vyžadovať okrem istiny poskytnutého úveru aj iné plnenia ako úroky a poplatky obsiahnuté v zmluve, nakoľko poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje presnú výšku toho ktorého nároku tak, ako to má na mysli vyššie uvedené zákonné ustanovenie. Spotrebiteľ podľa citovaných zákonných ustanovení má právo na informácie o tom, v akej sume splatil samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške platí tie úroky. V danom prípade takýto údaj v zmluve absentuje. Pre absenciu tejto náležitosti zmluvy treba považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, ako to vyplýva zo zákona za zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného je potom žalovaný povinný vrátiť žalobcovi hodnotu toho, čo mu žalobca poskytol bez akéhokoľvek navýšenia a po odpočítaní toho, čo už zaplatil. Preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, žalovaný je povinný zaplatiť istinu z titulu poskytnutého úveru po odpočítaní už uhradenej sumy 826,29 eur, teda 4.173,71 eur (5.000 eur - 826,29 eur). V ostatnej časti súd návrh zamietol.

4. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka, popri plnení aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnené úrok z omeškania, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorý je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

5. Súd uložil žalovanému vychádzajúc z § 142 ods. 2 O.s.p. povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania len v pomernej výške podľa miery jeho úspechu a neúspechu. Žalobca žiadal zaplatiť 5.310,90 eur, čo predstavuje 100 %. Bol úspešný v sume 4.173,71 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Predstavuje to 78,59 % z toho, čo žiadal. Neúspešný tak bol vo výške 21,41 %. Pomer jeho úspechu a neúspechu tak predstavuje 57,18 % (78,59 % - 21,41 %), čo je miera jeho úspechu v tomto spore. V takomto pomere má preto žalobca právo na náhradu trov konania z účelne a správne vypočítaných trov konania. Žalobca si vyčíslil náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku 292 eur, z toho 57,18 % predstavuje sumu 166,97 eur. Okrem toho je to náhrada trov konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 429,62 eur. Je to odmena za 2 úkony právnych služieb (1. príprava a prevzatie vecí, 2. spisanie návrhu), 2 x po 170,97 eur + DPH, 2 x režijný paušál po 8,04 eur + DPH. Ako už bolo uvedené, žalobca mal úspech vo výške 57,18 %. Z tohto dôvodu má nárok na náhradu trov konania, teda aj trov právneho zastúpenia len do výšky 57,18 % zo sumy 429,62 eur ako z dôvodne a účelne vynaložených trov. Preto bola žalobcovi priznaná náhrada trov konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 245,66 eur, ktorá zodpovedá výške 57,18 %.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v časti náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a súčasne mu priznať náhradu trov konania v celom rozsahu, alternatívne rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca sa nestotožnil s rozhodnutím prvoinstančného súdu a jeho odôvodnením v

rozsahu čiastočného zamietnutia žaloby a rovnako nesúhlasil s čiastočným nepriznaním trov konania a trov právneho zastúpenia. V celom rozsahu sa pridrižoval svojej doterajšej právnej argumentácie, ako aj skutkových tvrdení uvedených vo všetkých svojich predchádzajúcich písomných podaniach a predložených dôkazov, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise. K otázke právneho posúdenia, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že pre absenciu náležitosti zmluvy treba považovať tento spotrebiteľský úver za úver bez poplatkov a bez úrokov, odôvodnil odvolanie tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na znenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, a mal za to, že úverová zmluva určovala hneď na titulnej strane v čl. 1 základné podmienky pôžičky, výšku splátky, ich počet, ako aj termín splatnosti splátok. Na základe uvedeného bol preto toho názoru, že uvedená zmluva o pôžičke spĺňa všetky náležitosti požadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Z čl. 1 zmluvy o pôžičke vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému sumu vo výške 5.000 eur, žalobca si so žalovaným dohodol úrok vo výške 18,90 % ročne, pričom úroková sadzba bola dohodnutá ako fixná, splátku vo výške 128,01 eur a dohodli sa, že žalovaný uhradí dlžnú sumu v 66 splátkach, pričom termín splatnosti prvej a poslednej splátky bol uvedený v čl. 1 zmluvy o pôžičke. Bol tiež stanovený aj termín splatnosti jednotlivých splátok, a to 10.-teho dňa v mesiaci a žalovaný mal informáciu o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť. Žalobca mal za to, že zmluva o pôžičke obsahuje zákonom požadované údaje, nakoľko súčasťou zmluvy o pôžičke je aj amortizačná tabuľka, v ktorej si žalovaný nájde podrobný prehľad jednotlivých splátok. Vzhľadom na uvedené bol toho názoru, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi ním a žalovaným spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a poskytnutý úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež namietol, že postupom súdu prvej inštancie mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súd prvej inštancie nekonal v súlade s ust. § 118 ods. 2 O.s.p. a žalobca nemal teda možnosť predpokladať, že informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny je potrebné na prvoinštančnom súde prezentovať. Žalobca mal preto za to, že nakoľko postupom prvoinštančného súdu sa mu odňala možnosť konať pred súdom, nemal možnosť preukázať skutočnosti týkajúce sa namietaného ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch.

7. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 6C/216/2015 bolo zaplatenie 4.791,31 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu 4.173,71 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 04.04.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 412,63 eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v závislom výroku o trovách konania.

10. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

12. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť hodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Nakoľko z predložených listinných dokladov vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere presnú výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov neobsahovala, je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda len v hodnote poskytnutej sumy.

13. Podľa § 118 ods. 1 a 2 O.s.p., po začatí pojednávania účastníci prednesú alebo doplnia svoje návrhy a predseda senátu alebo samosudca oznámi výsledky prípravy pojednávania (§ 118 ods. 1 O.s.p.). Po vykonaní úkonov podľa odseku 1 predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli (§ 118 ods. 2 O.s.p.).

14. Odvolateľ namietol, že mu postupom súdu prvej inštancie bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko prvoinštančný súd nepostupoval v súlade s ust. § 118 ods. 2 O.s.p.

15. Je pravdou, že zo spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie v prejednávanej veci postupoval v súlade s ust. § 118 ods. 2 O.s.p. a oboznámil účastníkov s okolnosťami uvedenými v tomto zákonnom ustanovení. Je však potrebné konštatovať, že eventuálne opomenutie súdu prvej inštancie postupovať podľa tohto zákonného ustanovenia nemalo za následok odňatie žalobcovi možnosti konať pred súdom. Konštatovanie zhodnosti skutkových tvrdení účastníkov alebo konštatovanie ich spornosti totiž neodníma účastníkov (teda ani žalobcovi) možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení a unesenie dôkazného bremena. Nebolo možné sa stotožniť s názorom žalobcu, že medzi eventuálnou absenciou postupu súdu podľa § 118 ods. 2 O.s.p. a nemožnosťou účastníka konania navrhovať dôkazy na unesenie dôkazného bremena a preukázanie právne významných tvrdení takéhoto účastníka konania existuje súvislosť (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/999/2015).

16. Z dôvodu, že odvolacie dôvody žalobcu boli neopodstatnené a neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, ako aj v závislom výroku o trovách konania, kedy súd prvej inštancie správne o trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a v konaní len pomerne úspešnému žalobcovi priznal pomernú náhradu trov konania, pričom svoje rozhodnutie i dostatočným spôsobom odôvodnil, z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, nakoľko v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný.

18. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).